

това ще кажатъ, че въ нѣкакви си палатки тамъ горѣ въ градината се вършили най-лошитѣ работи. Огдѣ знаятъ тѣ това нѣщо? „Присмѣлъ се хърбелъ на щърбелъ“. По този случай турцитѣ казватъ: човѣкъ сѣди за нѣщата отъ себе си.

Съврѣменното общество не може да види нищо хубаво въ нѣщата. Азъ съмъ срѣщалъ добри хора и между младитѣ, между старитѣ, но кажатъ ли веднажъ за нѣкого, че е лошъ човѣкъ, лошъ става. Кажатъ ли за нѣкого, че е добъръ човѣкъ, добъръ става. Срѣща ме единъ и ме запитва: ти знаешъ ли какво пишатъ вѣстниците за тебе? — Зная. Ами защо не имъ отговоришъ? — Не съмъ толкова ученъ, за да имъ отговоря. Въ много нѣща можете да ме обвинитѣ, но въ едно нѣщо не можете да ме обвините, а именно: досега още не съмъ подкупилъ пресата. И вѣстникаритѣ сж честни хора, пишатъ отъ убѣждение. „Ама отъ страна на други нѣкои може да сж подкупени.“ За другитѣ не зная, но колкото се отнася до менъ, честенъ съмъ въ своитѣ намѣрения. Вѣстникаритѣ сж най-благообразнитѣ хора, отлични сж тѣ, много добрѣ просвѣщаватъ хората. Тѣ сж деветото колело на седмото или на осмото чудо. Каквото напишатъ, това става. Като вдигнатъ врѣва: война, война ще стане! и война става. Като вдигнатъ врѣва: миръ, миръ ще стане! — и миръ дохожда. Като вдигнатъ врѣва, че на еди-кого си трѣбва да се помогне, и му се помага. Като вдигнатъ врѣва, че хората трѣбва да станатъ религюзни, и тѣ ставатъ религиозни. Каквото кажатъ, става. Тѣ иматъ магическа сила, служатъ си съ едно масло отъ най-хубавата есенция, въ която